

CERKVENIM VELJAKOM JE NA POMOČ PRED
IZTERJEVALCI PRISKOČILA ZLOGLASNA ORGANIZACIJA

Mafija sporoča: Roke proč od cerkvenega Zvona!

Po vseh preiskavah in zaslišanjih se nikakor ne da ugotoviti, kam je brez sledu izginilo neverjetnih 250 milijonov evrov, v katerih je bilo skrito tudi premoženje iz dobička državnih podjetij, kjer je imela mariborska nadškofija deleže po izplenu zloglasnih certifikatov med svojimi verniki

Se bo novemu slovenskemu metropolitu **Stanetu Zoretu** za povrnitev verodostojnosti slovenski Rimskokatoliški cerkvi zdelo nujno raziskati in javnosti razgrniti, kam je s finančnimi malverzacijami pravzaprav zabredla mariborska nadškofija? Obupani upniki, ki so hoteli dobiti na vsak način nazaj svoj zaslužen denar, so ugotovili, da slovenski Cerkev ne manjka denarja, saj si je za primerno plačilo najela mogočne zaščitnike. Do popolne razjasnitve primera »mariborska nadškofija« pa si lahko v opomin vsak večer na TV3 ogledujemo odlično narejeno kolumbijsko nadaljevanje o metodah narkobarona **Pabla Emilia Escobarja**.

Dolge sence škofa Rožmana

Obupani neplačani izvajalci in opeharjeni **mali delničarji** mariborskega škofovskega finančnega imperija so se namreč zatekli tudi k skrajnim prijemom, da bi si povrnili vsaj del izgubljenega premoženja. Južnobalkanskim poklicnim izterjevalcem so obljubili visok odstotek, če jim uspe dobiti vsaj omembe vredno poplačilo iz Maribora. Rezultat je bil prenetljiv. Z vsemi prijemi opremljeni črnogorski mojstri so posel enostavno zavrnili. Že po prvem »prijateljskem« prepričevanju v Mariboru so dobili jasno sporočilo iz Italije. Roke proč, je sporočila skrajna mafijška zadržba 'Ndragetha iz Kalabrije. Kaj se pravzaprav prikriva, da je potrebna tako močna zaščita, ki ima razen v Italiji tudi veliko moč v ZDA?

Treba se je vrniti skoraj sedemdeset let v preteklost, ko so evropski kola-

boracionisti z nacizmom po drugi svetovni vojni bežali v Južno in Severno Ameriko, v Avstralijo in Kanado, kar je v svoji knjigi Odessa imenitno raziskal argentinski novinar **Uki Goni** (dopisnik londonskega časnika The Guardian iz Buenos Airesa). Jasno je opisal tudi beg slovenskega škofa dr. Gregorija Rožmana iz Slovenije v Švico, kjer je čakal na papežev blagoslov zaradi kolaboracije, vendar ga ni dočakal. Še več, prepovedan mu je bil prihod v Vatikan, kjer se je hotel pokesati, ker je v najtežjem trenutku zapustil svoje ovčice, ki so potem v uniformah bele garde same iskale rešitev na avstrijskem Koroškem, od koder so jih Angleži skozi karavanški predor poslali nazaj naravnost pred puške KNOJ (Korpus narodne obrambe Jugoslavije) v Kočevskem rogu. Od 1. maja 2013 je njihov pobegli pastir spet z njimi v domači grudi. V Odessi je zapisano, da je bil škof Rožman tudi eden od številnih kurirjev, ki so takoj po drugi svetovni vojni na varno tovorili dragocene zaklade hrvaške Cerkev in ustaštva, ki so jih naropali predvsem med pobitimi Judi in Srbi. Rožman kot zaupen človek v cerkvenem oblačilu je »tovoril« najdragocenejše premoženje žlahtne kamne, kajti pri njem je bila verjetnost, da ga bodo zavezniške varnostne službe preiskale in mu pobrale tovor, najmanjša. Kaj se je zgodilo z Rožmanovim tovorom, ni znano, je pa jasno, da slovenska in hrvaška Cerkev še vedno nista razčistili, kje je premoženje izginilo, Hrvatje v ZDA ga pač niso dobili. Ameriška obveščevalna služba pa tudi nikdar ni potrdila, niti zanika-

la, da so škofu Rožmanu »izpraznili« žepe. Taka je še sedaj neuradna razlaga slovenske Cerkev, kadar v pogovorih s Hrvati nanese beseda na zaklad škofa Rožmana.

Črnogorci, ki so bili pripravljeni za dobro plačilo iztisniti denar iz mariborske nadškofije, so se takoj odločili, da se z mafijo nad mafijo ne bodo spoprijeli, kajti povsem jasno je, da so mnogi včasih ilegalni mafijški finančni viri postali povsem legalni. Zato se tudi ne gre šaliti z zaščitniki, ki branijo dostop do razvozljanja povezanosti mariborske nadškofije s svetovno neoliberalno finančno potegavščino za pridobivanje denarja.

Okostnjaki z rožnimi vencii

Ko je bila še v nekdani državi na vrhuncu svoje moči Stanovanjska kreditna banka Ljubljana (sedaj znana kot SKB pod francosko banko Societe generale), je v vsesplošni želji odpiranja v svet v SKB dozorela ideja, da bi si skušali najti partnerje tudi v ZDA, kjer so že takrat cvetele velike finančne združbe. SKB so prek zvez napotili v mogočbo Boston First, kjer so jih zelo prijazno sprejeli. Iz pogovora so razbrali, da so pravzaprav prišli »domov«, kajti Boston First naj bi nastala tudi iz nikoli pojasnjene izvora denarja, ki so ga vložili priseljenci v ZDA slovenskega rodu. Boston First je bila in je še vedno izjemno zanesljiva in nedostopna finančna ustanova, saj je ob preiskavi ob umoru ameriškega predsednika **Johna Kennedyja** posebna komisija ugotovila, da ji je svoje denarne posle zaupal tudi Zvezni preiskovalni urad (FBI).

Po vseh poizvedovanjih, preiskavah in zaslišanjih se namreč nikakor ne da ugotoviti, kam je iz Zvonov izginilo brez sledu neverjetnih 250 milijonov evrov, v katerih je bilo skrito tudi premoženje iz dobička državnih podjetij, v katerih je imela mariborska nadško-

Page: 15

Reach: 288000

Country: SLOVENIA

Size: 631 cm2

2 / 2

fija svoje deleže po izplenu zloglasnih certifikatov med svojimi verniki, za kar sta se najbolj trudili Podobnikova SLS in Peterletova SKD. Da denar ni poniknil v Vatikan, je povsem jasno, kajti na Svetem sedežu so bili prvi izjemno ogorčeni nad poslovanjem mariborske nadškofije. Še več, v Vatikanu grozijo, da toliko časa, dokler ne bodo odstavljeni slovenski škofje povedali, kam je izginil denar, v Mariboru novega nadškofa ne bo!

Kako je Cerkvi naklonjena politika, kadar je bila na oblasti, pritiskala na podjetja, v katerih so bili lastniki tudi Zvonovi, da morajo dajati kredite mariborski nadškofiji, je bilo najbolj očitno pri prodaji javno imenitno stojčega domžalskega Heliosa. Ob skrbnem pregledu poslovanja so iz omar kot po tekočem traku padali okostnjaki z rožnim vencem okoli vratu. In tako se bo mnogo večja luknja pokazala tudi pri drugih državnih podjetjih, kjer so bili zraven Zvonovi. Postopek je bil preprost! Podjetja z državnim solastništvom so morala na pritisk Cerkvi naklonjene politike Zvonovom dajati ob vsakoletnih do-

bičkih še zajetne kredite. Cerkev je od kreditov najprej izplačala bogate provizije izbrancem »svoje« politike, preostanek velikih vsot pa je izginil neznano kam. Znane so le vsote, s katerimi se sedaj ukvarja zloglasna slaba banka. Mogoče so odpotovale velike vsote v Ameriko, kjer se »plemenitijo«, ali celo v še bolj eksotične kraje. Če bi imela država uzakonjen jasen razgled po finančnih tokovih in kriminalisti več pooblastil, bi z lahkoto ugotovila, kje se skriva njeno premoženje, saj bi ji 250 milijonov ta hip še kako prav prišlo!

Vse pa kaže, da je naša nova oblast počepnila takoj po obisku papeža **Franciška** v Strasbourgu, kjer je spregovoril pred evropskim parlamentom in tako podprl novega šefa v Bruslju **Jean-Clauda Junckerja** ter mu dal jasno vedeti, da bo imel odslej Vatikan v EU mnogo večji vpliv, pa čeprav bo treba dajati odpustke. Tako Junckerju, ki je iz Luksemburga naredil skrivališče za davčne utaje, kot hudim kršilcem zakonov iz lastnih vrst.

Gregoriju Rožmanu je Vatikan zaprl vrata.

Jean-Clauda Junckerja je podprl papež.

Bo Stanislav Zore povmil ugled?

Za opomin glejte Pabla Escobarja!